

- mirum in modum interpretum ingenia torsti pro eius vera interpretat. ibid.
- 13 Interrogari nos olim ad actorum instantiam primo, ac potissimo modo fiebant ad litem preparandam, & eius rei exempla.
- 14 Fiebant ad duplicem finem, ad iudicium certificandum, & ad rem adstringendam, & onerandum ex sua in iudicio responsione, & eius rei exempla.
- 15 Fiebant secundo modo ad litem decisionem, & ex responsione hac secundo modo facta, absolute, primo autem modo tunc demum cum reus confessione sua se mentiendo onerabat, actio interrogatoria nascebatur, qua ipso iuris consultorum secus in usu esse desit.
- 16 Actio interrogatoria, cur est minus frequentari, & in usu esse desierit, in Pandectis referantur.
- 17 Reus ex quo actoris intentionem negabat, etiam olim iuris consultorum tempore irare de calumnia iniicem cum actore ipso tenebatur, quod latius postea Iustiniani sanctionibus constitutum, & nullum est, & in meliorem formam redactum, inique Pontificio, ac Regio passim probatum.
- 18 Iuramenti bonis agitis, & effectus.
- 19 Reus suscipere teneatur iuramentum liti decisorium ab actore sibi delatum, vel ei referre, & quare.
- 20 Teneatur etiam acti res possessionibus sibi in articulis probationis factis, clare, ac distincte sub iurando respondere, & ex confessione oneratur, vel liberatur.
- 21 Cur ita respondere teneatur, non autem propria instrumenta actori, illis ad intentioni sua probationem egerit edere? difficultas maxima, in qua explicanda nimis ingenia sua interpretes exercuerunt.
- 22 Prior interpretatio refertur docentium, postionum usum olim Iuriscultis, & Imperatoribus, antiquisque Pontificibus fuisse incognitum, posteaque in iudicium receptum, & a iunioribus legum, & canonum conditoribus probatum, eoque fuisse correclam iuris regulam, qua negat rem actori propria instrumenta edere tenentur.
- 23 In eam rem expenditur Tex. in c. 1. de probat. iuxta eius verum originale, quod refertur, ex eoque vera illius capituli historia traditur.
- 24 Eadem interpretatio coniungitur.
- 25 Altera refertur, differentiam unam constituentium interpositionum responsionem, & instrumentorum editionem; qua similiter refellitur.
- 26 Reus propria instrumenta, etiam eo casu actori edere regulariter non teneatur, quo aliunde veritas haberi non possit, ob amissionem casum vel similem alium, contra plures.
- 27 Cap. 1. de probat. pro hac sententia expenditur.
- 28 Tertia amittitur interpretatio, aliam excogitantium differentia rationem; qua etiam exploditur.
- 29 Quarta refertur Alciati, qua non minus fallax esse ostenditur, & alia remissius tractantur.
- 30 Ultima ab autore excogitata subiungitur.
- 31 Reus iure presertim nostro Regio cogitur etiam ante litem ingressum declarare ad actoris instantiam.
- 32 Appellatio suspensiva non admittitur a iudicis mandato de exequendo eo, quod iure para-

- tam executionem habet, & quare cum 2. num. seqq.
 - 33 Mandatum de exequendo, aliam posse sententiam expellat, vel additiorum, vel absolutiorum in eodem iudicio executio.
 - 34 Appellatio iure denegatur ab ipsa executione facta.
 - 35 Mandatum de exequendo, est pars executionis & ideo idem de eo, quod de ipsa executione indicandum est.
 - 36 Appellatio nem a mandato de exequendo, ut potest a sententia mere interlocutoria quoad suspendendi effectum non admittitur Accursi sibi in aliis locis contrarium denique docuit; qua sententia pravaluit, crebriusque recepta est, licet nonnulli varientur tunc quoad qualitatem mandati, quam sententia, cui illud sit adscribendum.
 - 37 Appellatio ex sententia Roderici Suarez in precepto negatio de non exequendo, admittitur quoad utrumque effectum, iuxta priorem Accursi sententiam, non autem admittitur quoad suspensivum a precepto seu mandato affirmativum de exequendo, iuxta posteriorem sententiam magis communem, qua distinctio, & concordia, aliis omissis, ut verior retinetur.
 - 38 Appellatio a precepto affirmativo de exequendo non solum denegatur, ubi illud factum est ab executore mere, sed etiam ubi a mixto, contra Facchinum, nec tantum a mandato de exequendo sententiam iam latam, sed & instrumentum, paratum executionem habens, contra Felinum, & alios.
 - 39 Appellatio a mandato de exequendo chirographo, legitime in iudicio recognita, non admittitur quoad suspendendi effectum, nisi error allegetur.
- Precedenti dissertationi, in qua de chirographo in iure recognito ad pralationis effectum sermonem fecimus, valde affinis hac est, quam de ipso mandato de recognoscendo institutum, passimque foro assidua, ob frequentem ad Senatuum interpositam appellationem tam ab eo, quam a mandato de declarando, & de exequendo ipso chirographo iam recognito. Quapropter dubia hac peculiari, ac separata dissertatione digna visa sunt, & cum adeo inter se coniuncta, & connexa sint, ut brevitati quantum fieri possit consulamus, sub primo sequentia aboluamus.
- Porro a mandato de recognoscendo appellationem admitti quoad utrumque effectum, ex eo imprimis suadet, quod a sententia, & gravamen magnum, & irreparabile continente, appellatio iure permittitur, l. arbitrio 9. ff. qui satisfacere cogantur, l. 2. ff. de appellat. recipiend. & vbiq. glos. Bartol. & ceteri omnes, cap. non solum 10. versic. ante sententiam 2. quest. 6. l. 13. versic. Fuera ende, titul. 23. p. 3. l. 10. ad fin. titul. 7. libro secundo, nona compilat. glos. verbo ipso iure, in Clement. 1. de heredi. Bald. in l. 2. numero quinto C. de his, quibus ut indigni. Rebus. in concordata titul. de collat. glos. 1. in 4. reg. versic. Falli quando gravamen, Ioannes Baptist. Afinius in praxi iudicior. 1. p. 31. cap. 2. limitat. 13. & cap. 18. limitat. 1. ac post alios Lancelot. de attentat. 2. p. cap. 12. limitat. 1. a num. 100. ad 107. Menoch. de arbitrar. libro secundo, casu 450. numero tertio. Gongal.

- Gongal. ad regul. 8. Cancell. glos. 9. post §. 1. in annotation. contra nullitas. num. 176. qui 2. numeris seqq. idem iuris esse resoluit, vbi gravamen reparari potest, sed cum magna difficultate, aut non ex toto, Grat. idem resolutus dissertationum forensium libro primo, cap. 74. numero duodecimo, & decimo tertio, Ignat. del Villar. in silva responsor. libro primo, respons. 15. quest. 1. numero sexto, & septimo, Petrus Moneta de conservat. cap. 9. num. 158. Giurb. decis. Sicil. 56. numero primo, ac mandatum de recognoscenda scriptura, huiusmodi est, ergo appellatio ab illo interposita valida est, & utrumque effectum operari debet; minor probatur, nam per huiusmodi mandatum cogitur reus voce propria actoris intentionem fundare, * qui de iure suo instruat esse debuit, l. qui in alterius 42. alias 43. versic. Hæc ita, ff. de regul. iur. nec intentionis iur. fundamentum ab aduersario petere l. in speciali 75. ff. de veri vendicat. l. de minore 10. §. nec debet 4. illic: nec debet initium probationum de dono rei accusator sumere, ff. de questionibus, l. qui accusare 4. & l. fin. in fine, Cod. de edendo, l. cogi 11. C. de test. heredi. l. nimis graue 6. C. de testib. cap. fructus 3. §. qui intendit, 4. quest. 3. cap. accusator 2. illic: rem necessitate monstrandi contrarium non adstringit, 6. quest. 5. cap. in fin. extr. de probat. l. 1. versic. Ca ninguo deue ser apreniada para aduzir testigos en juyzio contra si, titulo decimo sexto, p. 3. tradunt, & explicant vltra ordinarios in dictis locis, Socin. regul. alphabetica 112. Petrus Duchas regul. 230. Menoch. de arbitrar. libro secundo, casu 499. numero primo, Fulvius Pacianus de probat. cap. 61. a numero 48. Aluarius Valafcus de iure emphyen. quest. 8. numero primo, Ioannes Gasias de nobilitat. glos. 2. §. 1. numero vigesimo, Gaspard. Rodericius de ann. redit. libro primo, quest. 16. numero decimo nona, Donell. lib. 23. comment. cap. 7. vltra alios congestos a Zenedo collectan. 167. ad decretal. numero sexto, & Horat. Carpan. ad statuta Mediolani, capite 79. a numero duodecimo, & in materia * interrogationis, & confessionis indicialis probat elegans Tex. in l. 1. §. 1. illic: quia nemo cogitur ante iudicium de iure suo aliquid respondere ff. de interrogat. in iure sciendi, & de interrogator. actionib. Quod & ratione probatur, quoniam aduersario propria arma, quibus quis defendi debet, concedere, ut fidem potius offendatur, & iuguletur, periniquum, & anatum est, iuxta Ouidianum illud.
- Hen patior telis vulnera facta meis.
- Et est duplex pena, ut in proverbio est, bis occiditur, qui gladio suo perimitur, indeque iure cautum est neminem se ipsum in occultis publice prodere tenent, c. quis aliquando 87. §. item iud. versic. Non tibi dico ut se prodas in publicum, iuncta glos. verbo prodas, de panis. distinet. 1.
- Secundo quia per mandatum de recognoscendo, ad executionem scripturae recognita deuenitur, iuxta ea que in sequenti dissertat. latius distant, sed a mandato de exequendo appellatio cum omni effectu iure conceditur, ergo & a mandato de recognoscendo concessa ceteri debet, minor probatur, quia mandatum de exequendo est sententia interlocutoria habens vim diffinitivam, a qua similiter appellatio iure permittitur quoad omnem effectum, l. ait Prator 7. §. permittitur, l. in iure velle 39. alias 40. iuncta glos. prima in fin. & communi ff. de mi-

noribus, ac resoluunt ferè omnes relati supra numero primo, & mox referendi, & apud nos probat d. l. 1. versic. Saluo si las sententias interlocutorias, tit. decimo octavo, libro quarto, nona compilat. cuius generis sententia mandatum illud abseribi, adeoque ab eo talem admitti appellationem docuit glos. 1. in l. ab executore 4. ff. de appellat. & in l. ab executione 5. C. quorum appellat. non recip. & vbiq. communis, quam resoluunt Rebus. in repetit. l. quod iniit 14. in prefatione num. 56. ff. de re iudicata, Iacobus Cancell. vbiq. resolut. libro primo, capite decimo septimo de appellat. numero trigesimo, & libro tertio cap. 17. de sentent. numer. 134. Sigismund. Scaccia de iudicibus libro primo, capite 7. num. 107. versic. Minus obstat, & de appellat. quest. 17. limitat. 47. membr. 1. a numero. 191. ad 195. & quest. 19. remedia. 1. conclus. 6. numero trigesimo secundo, versic. Exemplis a primo, ac plures alij congesti a Salgado de Regal. protecti. 4. p. capite primo, numero 9. & 10. vnde & consequentia tenet, ut idem dicendum sit in mandato de recognoscendo, quippe quæ legitima est, ac sumitur ex vulgari regula, * qua traditum est concessio aliquo, & id omne videti concessum, per quod ad illud deuenitur, l. oratio 26. ff. de sponsalibus l. ff. pupillorum 7. §. 1. ff. de rebus eorum, l. final. Codic. de rebus aliena. non alienand. quam regulam late nos exornauimus, dissertat. quinta, num. 41.

Verum his non obstantibus contraria sententia, nempe a mandato de recognoscenda scriptura, an sit propria, necne appellationem suspensivam non admitti, verissima est, & in Senatu passim recepta, quam docuit Bald. consil. 331. volum. 4. sequuntur Rebus. 1. iam, ad leges Gall. titul. de chirograph. recognit. in presur. numero octogesimo. Marant. de ordine iudic. 6. part. acta 2. de appellat. limitat. 42. sine num. 361. Petrus Nuñius ab Auendaño de exequendo mandatis, 2. p. capite trigesimo, numero secundo, ad fin. Parlad. libro secundo, rerum quotidian. cap. fin. 1. part. 5. §. 1. numero octavo, & numero decimo sexto, versic. Sed illud quoque, Ioannes Gutierrez. praxi. 99. libro primo, quest. 224. numero sexto, & quest. 125. numero quinto, ad fin. versic. Ipse vero dubio, Azueced. in l. 5. titul. 21. libro quarto, nona compilat. numero quarto. Borgninus Caluacan. decis. Finican. 27. numero quinquagesimo primo, p. 2. Authon Curtia Philippice 2. part. de iudicio executio, §. 6. numero sexto, (qui idem ex eadem ratione docet in mandato de declarando ante litem ingressum ad partis instantiam facto, quod an verum sit inferius apertemus) Dom. Francisc. Salgad. de Regul. protecti. secunda part. capite primo, numero 171. Floridus Maulon. de caus. executio. lib. primo, quest. quinta, numero 43. Ioann. Dominic. Gaito de credito. capite secundo, titul. octavo, numero 2744. Cuius * rei illa verissima ratio est, quod a sententia mere interlocutoria, hoc est neque diffinitivæ vim habente, neque continente gravamen, per appellationem a diffinitiva interpositam irreparabile, iure civili appellatio quoad suspendendi effectum non admittitur, l. 2. Cod. de Episcopali aud. l. ante sententia 7. Cod. quorum appellat. non recip. dist. 1. 11. titulo vigesimo secundo, part. 1. d. 13. in princip. titulo decimo octavo, libro quarto, nona compilatio, explicant, & profequuntur late vltra Doctores vbiq. & plures alios, Ioannes Cephal. consil. 266. numero quinto & sexto, volum. 2. Lancelott. de attentat.

nario, quod postea sequi posse nec per sententiam, quae in executio processit, impediri factis constat ex l. si index 10. ff. de his, qui sunt sui vel alieni iuris, l. si quis a liberis 5. §. si vel parent, §. 5. meminisse ff. de liber. agnoscend. l. a Dino Pio 15. §. si super rebus (al. si rerum) vers. nec cum, cui restituta est, ff. de re iudic. cum similibus, quibus consonat l. fin. vers. ultim. iuncto decimo nono, part. 4. & ultra ordinarios ubique optime prosequuntur, & explicant Mascard. de probat. conclus. 33. a numero quadragesimo septimo. Surd. de alimentis titulo primo, quast. 126. ex numero tertio. Fachin. controuers. iur. libro decimo, capite 80. Petrus Barbof. in l. dno 8. §. fin. 1. part. numero quinquagesimo quinto, & 59. ff. de iur. matrim. Cæsar Barcius decis. di. num. penult. & ultim. Gratian. dispensationum sensum tomo primo, capite 443. numer. 4. & seqq. Amator Roderic. de execut. capite sexto, numero vigesimo septimo, D. Ioannes del Castillo alios congerens, quotidian. controuers. libro tertio, capite 27. numero vigesimo & vigesimo primo, libro quinto, capite 104. ex numero vigesimo quarto, qua videlicet sententia damnum ex eo mandato, ipsiusque executione proueniens reparari potest. Id quod, nempe preparare causam, & diffinitiuam expectare sententiam, quae illatum damnum reparari valeat, proprium est sententia merè interlocutorie, l. quid ergo 13. §. quantum, ff. de his qui notantur infamia. l. qualem 198. vnde videndum, illic sed de preparatione causa ff. de recept. arbit. l. post sententiam 9. in fin. C. de sententiis: & interlocut. omn. iudic. & in terminis magis id ex eo probari potest * quod ab ipsa executione facti iure appellat. denegatur in lab. executore 4. ff. de appell. lab. executione 5. C. quorum appellat. non recipiantur, c. noui. 43. de appellacionib. l. 51. vers. E. del fecho, tit. 18. part. 3. l. 161. styli, l. 63. Taur. quæ est l. 3. tit. 21. libro quarto noua compilat. prosequuntur latè ultra DD. vbiq; Socin. reg. 26. Pet. Duenas reg. 41. ergo & a mandato de exequendo denegata censeri debet ex reg. oratio 16. ff. de sponsa. lib. cum similib. Accedit, quod * cum mandatum de exequendo sit pars executionis, idem de eo, quod de ipsa executione iudicandum est, ex reg. l. qua de iura 76. ff. de rei vendic. l. 4. ff. pro de iudic. & quia alias non esset litium finis, contra vulgaria iura. Ex quibus * ab eiusmodi mandato appellacionem non admitti quoad suspendendi effectum, contra gl. & Doctores in arg. commemoratos longè verius, ac receptius esse ex mente glossæ contrariæ verbo datam, circa fin. vers. Et, quod dico, in l. item si cum exceptione 14. §. hac autem actio, ff. de eo, quod metus causa, concludit Alex. conf. 95. numero quarto & quinto, libro secundo, & conf. 181. numero 12. libro sexto, Atet. in l. stipulationum 5. numero secundo, in fin. cum seqq. ff. de verb. oblig. Felin. in c. quoad consultationem 15. numero 14. vers. In contrarium (qui tamen perpetrati, post latam sententiam pronunciatum) de sententia & re iudic. Ripa in rub. ff. eod. tit. numero 13. (male pro se citans Angel. conf. 115. qui appetit contrarium docuit, numero primo ad fin. & numero secundo vers. Conclusio) Cornæus conf. 71. numero 5. vol. 1. nec dissentit idem Cornæus, rectè inspectus, imo idem vult per argumentum ob speciali, licet vulgo vt contrarius allegetur, conf. 121. numero 1. 2. & 3. vol. 4. Socin. iun. conf. 138. numero 6. & 7. vol. 3. Capius decis. 1. numero 17. Crauet. conf. 273. numero primo,

vers. Nec obitat, & numer. 14. Gratus conf. 109. numero tertio, libro secunda. Rebuf. d. tomo primo, ad ll. Gallicas, tituli. de literis obligatoris, artic. 1. gloss. 10. numero primo, & tituli. de sententiis executoris, artic. 7. gloss. duodecima, numero decimo sexto. Marant. d. acta 2. de appellat. 7. limitat. vers. An autem, sub numer. 260. quicquid ipse alibi, nempe actu 1. de prolatione sententia, numero vigesimo quarto & vigesimo quinto, quoad qualitatem sententia, cui hoc mandatum adscribendum sit, interloquutorie scilicet, an diffinitiuæ, aliud vult, distinguens inter mandatum de exequendo instrumentum, vel de exequenda sententia & asserens hoc habere vim interlocutorie merè illud verò diffinitiuæ, Bernardus Diaz, & ad eum Salzedus alios congerens regula quadragesima tertia, latè Rodericus Suarez (priori * 37 sententiam communem, quam prius firmare videbatur, praxique receptam testatur est, vt ab executorio præcepto appellari suspensiuè possit, veram tantum intelligens in præcepto negatiuo de non exequendo, & reiecta illa Felini restrictione, seu distinctione prius à se relata) ad l. post rem indicatam, ff. de re iudicata, in declaratione legis Regni, §. quæ vtrum possit, numero quarto, Anton. Gabriel. qui & alios ex more refert, commun. concisionum, libro secundo, titulu de appellacionibus, conclusio quarta, versiculo Contrarium, eleganter Dominus Couarruias à paucis animaduertus, in practice. quæstion. capite vigesimo tertio, numero nono, vers. Tertium exemplum, Roland. à Vall. conf. 43. numero sexto, libro primo, Gregorius Lopez idem resoluens in præcepto de soltendo, in l. 7. gloss. 1. titulu tertio, part. 1. Menochius de adipsiend. possess. remedia, num. 817. & 828. & de recuperanda remedia, numero 85, Menchaca controuers. v. usufruct. lib. 2. secundo, capite 38. Didacus Perez ad l. 5. titulu octauo, libro tertio ordinament. gloss. penultim. vers. ultim. Azueed. in dist. l. 3. compilat. numero quarto, vers. Et an a mandato, Parladorius alios quoque cumulus libro 2. veram quotid. cap. fin. prima part. §. 4. numero penult. & vltim. & quinta part. §. 2. numero duodecimo, Guertier. dist. libro primo practice. quast. 124. numero septimo, & in l. nemo potest, numero 447. ff. de legatis 1. & conf. 29. numero vltim. Surdus conf. 358. numero 12. libro tertio, Don Ludouicus à Peguer. in praxi crimin. rubr. 18. de supplicat. numero quarto, in tertia opinione, vers. Quatuor enim, Trentacinq. variarum resolut. libro secundo, cap. 333. numero 1. de appellacionibus numero 2. in secunda opinione, (quamuis numero 3. restringat cum Felin. sup. & aliis ad mandatum de exequendo post executoriam sententiam) Vincentius Caroc. post alios non paucos, de remedijs contra praiudiciales sententias, siue de exception. except. 44. numero 70. Mastrill. decis. 302. numero 19. part. 4. Steph. Gratian. dispensationum forensium tomo secundo, cap. 333. numero 1. latè Ceual. sic tandem concludens practice. quast. tomo primo, quast. 190. per totam (licet postea sui oblitus noua in hoc articulo distinctione vtatur tomo quinto, siue tractatu de cognitione per viam violentia, quast. 8. à numero 1. sed & hanc sententiam tacitè probat idem Ceual. eodem tom. 5. quast. 146. dum se refert ad Scacciam in loco protinus referendo, Cancertius sibi contrarius dist. libro primo variarum capite 17. numero vigesimo tertio, Scaccia sibi quoque parum constants de appellacionibus quast. decim. septim. l. 10. numero 8. vers. Contrarium, cum sequentibus. Volanus

DISSERTATIO XXIII.

De chirographo, aliòve priuato instrumento in iure recognito, an omni iure paratam executionem habeat, quidque noui circa illud, & iudiciallem confessionem apud nos statutum sit in l. 5. titulu 21. lib. 4. noua compilat. ac de requisitis vt talis recognitio, & confessio executioni mandari possint?

S V M M A R I A.

- 1 Chirographum in iure recognitum ex peculiaribus variarum nationum statutis paratam executionem habet.
2 Iure etiam communi idem absque difficultate plurimi admittunt, maxime in illis partibus, in quibus executionum legibus publicam instrumentum paratam executionem habet.
3 Recognitio habet vim confessionis, & nihil est aliud quam propria scriptura approbatio, per eius relationem facta.
4 Confessio pro re indicata habetur, qua paratam executionem habet.
5 Scriptura priuata, à parte recognita, publica scriptura aequiparatur.
6 Scriptura publica, iure nostro Regio paratam executionem habet.
7 Priuata recognita absolute executionem non habet iure communi, nec apud nos habebat ante l. 5. titulu 21. lib. 4. noua compilat.
8 Argumenta, quibus plerique videntur ad concedendam vim executionum priuata scriptura recognita, per se non sufficientia ad inducendam absolute executionis ius, addo strictum, & exorbitans, & quare?
9 Mouere tamen potuerunt legislatorem, ad illa disponendum. ibid.
10 Lex 5. titulu 21. lib. 4. noua compilat. executionem tribuens priuata scriptura recognita, cum generaliter loquatur, in omnibus eius scriptura specibus accipi debet, vt & frequentissime accepta est.
11 Scriptura priuata recognita, quibus constare debeat requisitis, vt paratam executionem habeat plures DD. tractant remissè.
12 Recognitio priuata scriptura quemadmodum, & confessio, vt executionem mereatur, faciendâ est coram competenti iudice, etiam non pro tribunali sedente, neque altera parte, vel eius procuratore presentè, & quare?
13 Potest etiam fieri coram tabellione, vel apparitore, vulgo alguazil, ad recognitionem, vel confessionem admittendam deputato.
14 Recognitio, aut confessio coram iudice incompetenti facta, executionem non mereatur.
15 Predest tamen saltem ad hoc, vt in ea persistere contentus à suo iudice cogatur.
16 Recognitio, aut confessio omnino extraiudicialis, minime ad executionem sufficit, licet testibus probata, ad viam ordinariam proficiat.

Volanus in Curia Philipp. dist. secunda parte de iudicio executorio, §. 14. numero 9. Amatus Rodericus de execut. capite primo, articulo secundo, numero trigesimo primo, post median. versic. Itamen, D. Pichardus (Rodericus Suarez distinctione vsus, quæ & mihi verissima videret, licet eam remissuè tantum non ad hoc referat) mandatum ad proximum 2. part. §. 6. numero vltim. Maulonius de causis executorijs, ampliat. 34. numero vndecimo, & ampliat. 35. numero decimo, vndecimo & duodecimo, Anton. de Amato, limitans in mandato de exequendo, nouum inferente grauamen, resolut. 6. forensi, numero duodecimo, latissime Salgad. de Regia protection. p. 1. capite primo, à numero vndecimo. ad 30. vbi merito contrarium impugnat sententiam, quod à mandato de exequendo appellare liceat quoad vtrumque effectum, quam precedent. numero, retulerat, quamque & ipse quoad qualitatem sententia, cui adscribi debeat tale mandatum de exequendo, sibi parum conscius alibi sequitur, dicens illud vim habere diffinitiuæ, nempe 2. part. capite primo, numer. 181. in quo errore sumitur est Petrus Barbof. vir alioqui doctissimus in l. si debitori 21. numero 102. in l. 1. numero 135. in fin. digest. de iudicis.
38 Quæ quidem sententia, à mandato de exequendo appellacionem negans quoad suspendendi effectum, non tantum procedit, ac vera est in executorio iure, sed & in mixto, qui scilicet executioni pramittere cognitionem debet, cum non minus in hoc militent rationes supra consideratæ, quicquid contrarium vult Fachin. controuersiarum iuris libro primo, capite septuagesimo quarto, vers. Ego sane, nec tantum in mandato de exequendo sententiam iam latam, sed & instrumentum, habens executionem paratam, ex eadem ratione, quod tale mandatum nihil aliud sit, quam sententia merè interlocutoria, non autem diffinitiuæ vim habens, quicquid contrarium voluerint Felinus Marant. Trentacinq. Barbof. & Salgad. superius commemorati, & quicquid eiusmodi sententiam magis esse de mente Doctorum in hac materia loquentium dicat Cæsar Marentus conf. nonagesimo octauo, à numero quarto.

39 Quæ propter neque à præcepto de exequendo chirographo, legitime in iure recognito, appellatio admittetur quoad suspendendi effectum, vt docet in terminis Auendañus, id amplius, etsi error in recognitione admittitur allegetur, dist. capite trigesimo numero quinto, ad fin. qua de re latus in duabus sequentibus dissertationibus disseram.